

ISSN 2307-5740

Науковий журнал

ВІСНИК

**Хмельницького
національного
університету**

Економічні науки

2018, № 3, Том 3

Scientific journal

HERALD

of Khmelnytskyi National University

Economic sciences

2018, Issue 3 Part 3

Хмельницький 2018

ВІСНИК

Хмельницького національного університету

Затверджений як фахове видання

Постановою президії ВАК України від 12.05.2015 № 528

(<http://old.mon.gov.ua/ua/activity/563/perelik-naukovikh-fakhovikh-vidan/6797/>)

Засновано в липні 1997 р.

Виходить 6 разів на рік

Хмельницький, 2018, № 3, Т. 3 (258)

**Засновник і видавець: Хмельницький національний університет
(до 2005 р. — Технологічний університет Поділля, м. Хмельницький)**

Наукова бібліотека України ім. В.І. Вернадського http://nbuv.gov.ua/j-tit/Vchnu_ekon

Журнал включено до наукометричних баз:

Index Copernicus <http://jml2012.indexcopernicus.com/i++i++i++p4539,3.html>

Google Scholar <http://scholar.google.com.ua/citations?hl=uk&user=nDupjDAAAAAJ>

РИНЦ http://elibrary.ru/title_about.asp?id=37652

Головний редактор	Скиба М. Є. , д. т. н., професор, заслужений працівник народної освіти України, член-кореспондент Національної академії педагогічних наук України, ректор Хмельницького національного університету
Заступник головного редактора. Голова редакційної колегії серії «Економічні науки»	Войнаренко М. П. , д. е. н., професор, заслужений діяч науки і техніки України, член-кореспондент Національної академії наук України, проректор з науково-педагогічної та наукової роботи, перший проректор Хмельницького національного університету
Відповідальний секретар	Гуляєва В. О. , завідувач відділом інтелектуальної власності і трансферу технологій Хмельницького національного університету

Члени редколегії серії «Економічні науки»

Войнаренко М. П., д. е. н.; Альохін О. Б., д. е. н.; Асаул А. М., д. е. н. (Російська Федерація);
Бондаренко М. І., к. е. н.; Васильківський Д. М., д. е. н.; Ведерніков М. Д., д. е. н.; Вишковська Зофія, д. е. н. (Польща);
Гесць В. М., д. е. н.; Гончар О. І., д. е. н.; Григоруку П. М., д. е. н.; Джалагонія Давід, проф. (Грузія);
Диха М. В., д. е. н.; Дудко В. М., д. е. н. (Російська Федерація); Журба І. Є., д. е. н.; Завгородня Т. П., д. е. н.;
Замазій О. В., д. е. н.; Євдокимов В. В., д. е. н.; Йохна М. А., д. е. н.; Ковальчук С. В., д. е. н.; Кулинич Р. О., д. е. н.;
Лук'янова В. В., д. е. н.; Ляшенко О. М., д. е. н.; Любохинець Л. С., к. е. н.; Матюх С. А., к. е. н.; Мікула Н. А., д. е. н.;
Микитенко В. В., д. е. н.; Мороз О. В., д. е. н.; Нижник В. М., д. е. н.; Олуйко В. М., д. н. держ. упр.; Орлов О. О., д. е. н.;
Рудніченко Є. М., д. е. н.; Савіна Г. Г., д. е. н.; Семікіна М. В., д. е. н.; Скоробогата Л. В., к. е. н.; Стадник В. В., д. е. н.;
Тельнов А. С., д. е. н.; Ткаченко І. С., д. е. н.; Троціковські Тадеуш, к. е. н. (Польща); Тюріна Н. М., к. е. н.;
Філіппова С. В., д. е. н.; Хрущ Н. А., д. е. н.; Церуйова Тетяна, д. е. н. (Словакія); Череп А. В., д. е. н.;
Чорна Л. О., д. е. н.

Технічний редактор Кравчик Ю. В., к. е. н.

Редактор-коректор Броженко В. О.

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради Хмельницького національного університету,
протокол № 14 від 29.05.2018

Адреса редакції: Україна, 29016,
м. Хмельницький, вул. Інститутська, 11,
Хмельницький національний університет
редакція журналу "Вісник Хмельницького національного університету"

☎ (03822) 2-51-08

e-mail: Visnyk.khnu@gmail.com

web: <http://journals.khnu.km.ua/vestnik>
<http://vestnik.ho.com.ua>
http://lib.khnu.km.ua/visnyk_tup.htm

Зареєстровано Міністерством України у справах преси та інформації.
Свідчення про державну реєстрацію друкованого засобу масової інформації
Серія КВ № 9721 від 29 березня 2005 року (перереєстрація)

© Хмельницький національний університет, 2018

© Редакція журналу "Вісник Хмельницького національного університету", 2018

ЩЕРБІНА О. С. ІНФОРМАЦІЙНА АСИМЕТРІЯ НА РИНКУ ПРОМИСЛОВОЇ ПРОДУКЦІЇ УКРАЇНИ	189
ВАСИЛЬКІВСЬКИЙ Д. М. МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ В СИСТЕМІ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ	193
ГУРОЧКІНА В. В., КРАВЧЕНКО Л. В. СТРАТЕГІЧНИЙ АНАЛІЗ КОРПОРАТИВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ	198
ПЕДАН М. Л. МЕТОДИ ТА МОДЕЛІ МАРКЕТИНГОВИХ СТРАТЕГІЙ В МЕХАНІЗМІ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ	206
ПОЛІЩУК І. І. ЧИННИКИ НОРМАТИВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ РЕАЛІЗАЦІЇ МАРКЕТИНГОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВ ЛЕГКОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ	209

УДК 330

ВАСИЛЬКІВСЬКИЙ Д. М.
Хмельницький національний університет

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ В СИСТЕМІ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ

У статті визначено, що розвиток цифрової економіки сприяє більш активним перетворенням в усіх сферах виробничої діяльності, що, в свою чергу, сприяє переходу на більш високий рівень технологічного укладу. Доведено, що цифрові технології претендують на їхній облік як окремого фактору економічного виробництва, оскільки вони надають суттєву роль на прискорення темпів економічного зростання, підвищення продуктивності праці. Автор констатує, що застосування у виробництві продукції нових науково-технічних досягнень, які базуються на цифрових технологіях, сприяє і забезпечує підвищення якості виробленої продукції, надаваних робіт і послуг.

Ключові слова: інформаційна економіка, міжнародна співпраця, напрямки цифровізації, інформаційно-комунікаційні технології, розвиток промислових підприємств, Цифрова Індія; інтернет плюс, єдиний цифровий ринок ЄС.

VASILKIVSKY D.
Khmelnitsky National University

INTERNATIONAL EXPERIENCE OF DEVELOPMENT OF INDUSTRIAL ENTERPRISES IN THE INFORMATION ECONOMY SYSTEM

The article defines development of digital economy has triggered active transformations in all spheres of production, which in turn promotes transition to higher levels of technology.

Digital technologies should be regarded as a separate factor of economic production, significantly affecting the accelerated rates of economic growth, increase in labor productivity. Using new scientific and technical achievements based on digital technologies in production allows to improve the quality of the products, works and services.

Development of digital industry allows to improve the performance efficiency of quality management systems in enterprises, to lower transactional costs of interactions with public authorities, to improve information exchange with buyers, to optimize logistics systems both in the enterprise and with external partners. Development of digital technologies is actually based on intellectual capital which governs the need for its assessment and protection of property rights. Further, we have investigated the given combination of factors to find a regression dependence with an indicator of volume of innovative goods, works, or services.

Increased role of the intellectual capital in the development of digital economy leads to an increase in the share of intangible assets in the added value of products.

The presence of intellectual property objects at an enterprise is an important indicator of future prospects. However, at present, most of the intellectual capital remains unaccounted for, which is due to the lack of a generally accepted qualitative methodology for its assessment. Within the framework of accounting problems, the need for element-by-element decomposition of the constituent elements of intellectual property is highlighted with the help of cost, comparative and income methods. The solution of this problem will allow activating the processes of development of the digital economy by increasing the interest of developers and manufacturers in the evaluation of intellectual property and accounting in the activities of the enterprise. Thus, the modern conditions for the transformation of economic relations increase the importance of intellectual capital, which contributes to a change in the biosocial nature of man.

Keywords: information economy, international cooperation, directions of digitalization, information and communication technologies, development of industrial enterprises, Digital India; internet plus, EU single digital market.

Постановка проблеми. Цифровізація всіх процесів суспільного життя стала реальним явищем сучасного етапу розвитку людської цивілізації. Дві основні умови – перехід до нового технологічного укладу і модифікація глобалізаційних тенденцій (політичних, економічних, технологічних) ставлять перед усіма країнами світу завдання адекватного реагування на ці нові реалії. Існують дві основні течії думки щодо ролі і місця цифровізації в світовому промисловому виробництві в рамках концепцій інноваційного розвитку. Одна з них трактує сучасний етап впровадження інформаційно-технологічних досягнень як еволюційний, інша – як революційний. Переважним є другий напрямок, в рамках якого через стрімкості і комплексний характер економічних і пов'язаних з ними соціальних трансформацій сформувалося поняття четвертої промислової революції. Цифрова економіка розглядається як основа четвертої промислової революції, оскільки під її впливом чітко простежується зміна базової технології і існують ознаки зміни техніко-економічної парадигми.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Якщо ще донедавна наукові праці з цифровізації світової економіки займали гідне місце в галузевій або науково-популярній літературі, викликаючи при цьому гострі дискусії, то починаючи з 2016 р в освітленні цієї тематики відбувся прорив – нею стали цікавитися в контексті широкого спектру сфер суспільної життєдіяльності: від створення нових технологій до розвитку міжнародних відносин. Це загальна тенденція як для зарубіжного, так й для українського наукового поля.

Наше дослідження доповнюють попередні роботи Агєєва А.І. [1], Купріяновського В.П. [3], Домрачева А.А. [2], Cowhey P.F. [7] осмисленням особливостей формування державних програм розвитку інформаційної економіки за кордоном для оцінки відповідності аналогічній програмі України світовій практиці.

З урахуванням стрімкого процесу становлення інформаційної економіки не дивно, що в сучасній літературі є багато її визначень. Вперше цей термін був запропонований ще в 1995 р Д. Тапскоттом [10]. Словник з інформаційного суспільства та нової економіки інформаційною називає економіку, яка виникає на основі цифрових комунікацій [7], а Оксфордський словник – економіку, яка головним чином функціонує із застосуванням цифрових технологій, особливо електронних транзакцій, здійснюваних з використанням Інтернет. Комісія ООН з торгівлі і розвитку (ЮНКТАД) розуміє під інформаційною економікою «використання цифрових технологій на основі Інтернет для виробництва товарів і послуг» [11].

Мета статті – розкриття та визначення сутності цифрових технологій як основної форми міжнародних відносин, формування поняття цифрової дипломатії, що означає використання цих нових технологій для вирішення зовнішньополітичних завдань.

Виклад основного матеріалу. Розвиток цифрової економіки стало результатом впровадження інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) в усі сфери господарського життя. Такі її напрямки, як інтернет речей, індустріальний інтернет, великі дані, хмарні обчислення, електронна торгівля, сприяють застосуванню нових технологій і форм організації бізнесу на підприємствах, підвищенню конкурентоспроможності продукції, що випускається, ефективності державного управління та рівня життя населення.

Повсюдне впровадження ІКТ є одним з найбільш важливих умов розвитку національних економік усіх країн. Одночасно з позитивними ефектами інформаційної економіки з'явилися нові виклики, реакція на які повинна бути визначена на державному рівні. Вивчення міжнародного досвіду має велике значення для розвитку інформаційної економіки в Україні та реалізації цифрової порадки. Дослідження проведено на основі програм США (Порядок денний цифрової економіки) та Індії (Цифрова Індія), китайського плану дій «Інтернет плюс» та Стратегії єдиного цифрового ринку для Європи.

Становлення цифрової економіки характеризувалося динамікою вибухового підйому в 2010-х роках. Тим часом технологічні та організаційні передумови її розвитку еволюційно визрівали протягом попередніх десятиліть. Саме стрімкість формування нової системи економічних і соціальних відносин дозволяє робити висновки про революційні зміни в світовому промисловому виробництві.

Концепція четвертої промислової революції визріла під впливом німецької програми «Індустрія 4.0» і американських напрацювань в сфері інтернету речей. Її відмітною властивістю виступає повсюдне впровадження кіберфізичних систем в промислове виробництво, які в змозі самостійно його контролювати і оптимізувати. Аналізуючи комплекс проблем, пов'язаних з цим явищем, засновник і президент Всесвітнього економічного форуму Клаус Шваб в своїй програмній праці відзначав: «Четверта промислова революція надасть фундаментальний вплив на світову економіку, яка буде мати настільки далекоглядний і багатогранний характер, що відокремити один конкретний ефект від іншого буде практично неможливо» [10].

При всьому різноманітті трактувань поняття неминуче виникає завдання теоретичного осмислення процесу впливу цифрових технологій на світове господарство. Це вплив двояко, як і при появі будь-якої нової комплексної технологічної хвилі: з одного боку, спостерігається розвиток економіки на новому рівні взаємодії всіх її елементів, з іншого – руйнується стара система виробництва і розподілу благ. Не випадково цифрові технології характеризуються як «підривні» (disruptive).

Повсюдне впровадження цифрових технологій розглядається в якості одної з найбільш важливих умов підвищення конкурентоспроможності національних господарств усіх країн світу. Воно дозволяє проводити реструктуризацію економіки, знижувати виробничі витрати і вартість комерційних операцій, підвищувати ефективність і скорочувати терміни виробництва товарів, підвищувати якість і оперативність надання послуг, в тому числі державних, впроваджувати нові технології і технологічні процеси, надає нові можливості пересічним громадянам у доступі до сервісів, отриманні освіти і проведенні дозвілля. Крім того, відкриваються нові перспективи для роботи. Наприклад, результатом розвитку електронної торгівлі стало створення 10 млн робочих місць в Китаї (1,3% їх загального числа) [9], а впровадження мобільних додатків призвело до працевлаштування близько 500 тис. осіб в США протягом 5 років [11].

Впровадження цифрових технологій безпосередньо впливає і на здійснення міжнародних політичних взаємодій. Зокрема, сформувався напрям цифрової дипломатії, яка передбачає використання нових технологій для вирішення зовнішньополітичних завдань.

У той же час з розвитком інформаційної економіки виникли і нові виклики, такі як кіберзлочинність, що включає розкрадання фінансових коштів за допомогою онлайн-транзакцій, крадіжка персональних даних і комерційних таємниць. Реальним став ризик того, що відомості, які збираються за допомогою ІКТ можуть бути використані силовими відомствами для встановлення контролю над громадянами, а комерційними організаціями – в цілях недобросовісної конкуренції та нав'язування споживачам продукції або послуг. Крім того, сприяючи появі нових форм зайнятості, інформаційна економіка одночасно створює витрати у вигляді скорочення робочих місць в традиційних секторах, недоступності інституційних механізмів соціального захисту для індивідуальних і позаштатних працівників, які здійснюють трудову діяльність дистанційно з використанням Інтернет, що для них загрожує серйозними фінансовими і медичними проблемами в похилому віці або в разі хвороби. У наукових дослідженнях даються різні оцінки економічного ефекту цифровізації. Експерти Світового банку оцінюють

сучасний внесок інформаційної економіки в формування ВВП країн ОЕСР на рівні 6% [11]. За розрахунками фахівців консалтингової компанії Accenture, трансформація десяти найбільш розвинених країн світу принесе їм вигоду в розмірі 1,36 трлн дол США [8]. За оцінками Європейської комісії, приріст ВВП в рамках Європейського Союзу внаслідок імплементації Стратегії єдиного цифрового ринку складе 415 млрд євро на рік [4].

Ступінь цифровізації національних господарств країн світу сильно різниться. По-різному можна оцінювати і їхні успіхи в цій галузі – в залежності від використовуваних для аналізу критеріїв. Проте група лідерів у розвитку цифрової економіки вже сформувалася. Відповідно до результатів спільного дослідження Світового економічного форуму, Вищої школи менеджменту ім. Джонсона Корнельського і бізнес-школи INSEAD, найбільших успіхів у впровадженні ІКТ домогся Сінгапур, а в десятку провідних країн також увійшли Фінляндія, Швеція, Норвегія, США, Нідерланди, Швейцарія, Великобританія, Люксембург і Японія [5]. Згідно з дослідженням, проведеним іспанським банком BBVA, в першу десятку лідерів входять Люксембург, Великобританія, Гонконг, США, Нідерланди, Японія, Сінгапур, Норвегія, Фінляндія та Швеція [6].

В Європейському Союзі розроблений Міжнародний індекс інформаційної економіки та суспільства (I-DESI), також використовується для аналізу рівня цифровізації. Він оцінює показники держав-членів і ЄС в цілому в порівнянні з 15 третіми странами. Згідно з проведеним дослідженням, світовим лідером виступає Ісландія, за якою слідують Республіка Корея, Норвегія, Нова Зеландія, Японія, США, Швейцарія.

Для оцінки ступеня цифровізації економіки дослідники використовують різні критерії, надаючи їм різну вагу в підсумковій оцінці. Наприклад, експерти компанії "Strategy &" пропонують враховувати 6 показників: повсюдність (доступ користувачів і бізнесу до цифрових сервісів і додатків, перш за все наявність широкополосових і мобільних мереж зв'язку, кількість персональних комп'ютерів і мобільних пристроїв), доступність (вартість підключення до Інтернет, тарифи інтернет-провайдерів), надійність (якість цифрових послуг), швидкість (доступ до цифрових послуг в Мбіт/с в масштабі реального часу), зручність використання (рівень розвитку електронної торгівлі та державних послуг, кількість доменів і IP-адрес в країні на 100 жителів, число користувачів соціальних мереж в місяць), професійні навички (число фахівців на 100 жителів, відсоток зайнятих з середньою спеціальною та вищою освітою) [9].

Досвід багатьох країн показав, що локомотивом розвитку країни є промислова галузь, що розвивається на основі інновацій, що дозволяє розвивати, модернізувати економіку і успішно конкурувати на світовому ринку. При цьому серйозну роль в роботі даної галузі відіграє розвиток сектора малого і середнього бізнесу. Даний сектор є середовищем формування та розвитку великої кількості інновацій.

Наприклад, для Німеччини середній і малий бізнес відіграє істотну роль для німецької економіки. Він забезпечує роботою більшу частину населення країни і бере на себе основний тягар по професійно-технічному навчання молоді. Малі та середні підприємства, число яких в даний час перевищує 4 млн, складають більше 90% від усієї кількості організацій, що здійснюють податкові платежі. У цей сектор економіки входять як компанії з невеликою чисельністю (один-п'ять чоловік), так і компанії з великим річним оборотом. У підсумку вони забезпечують до 80% робочих місць, 45% податків з обороту і 30% німецького експорту. Роль малого та середнього бізнесу в підтримці конкурентоспроможності господарства країни була визнана в 80-і роки і у Франції. Саме з цього періоду на державному рівні в країні вживаються заходи щодо стимулювання створення малих і середніх підприємств. За даними ОЕСР, внесок малого бізнесу у виробництво ВВП розвинених країн за останні 30 років досяг майже 70%, збільшившись з 38 до 52% в США, з 47 до 55% – в Японії, з 58 до 67% – в країнах ЄС в цілому, а частка суб'єктів малого підприємництва в загальній кількості підприємств цих країн не опускається нижче 92,5%. За 1970-1990-і роки зайнятість в малому бізнесі зросла з 47 до 54% загального числа зайнятих в США, з 73,8 до 78% в Японії, з 48 до 72% в середньому по країнах Європейського Союзу.

З позиції управління необхідно враховувати такі особливості інформаційної економіки для промислових підприємств малого та середнього бізнесу:

- наявність ринків не тільки капіталу, товарів і послуг, праці, а й ринку інформації;
- велика кількість джерел інформації і способів їх передачі та обробки;
- наявність конкуруючих підприємств, особливо малих інноваційних;
- вільне ціноутворення;
- циклічність ділової активності підприємств.

Ці особливості повинні враховуватися при створенні систем управління, які враховують діяльність підприємств в умовах ринкової економіки.

Для успішного розвитку промислових підприємств малого і середнього бізнесу необхідні певні умови та чинники активізації, до яких можна віднести:

- здатність перерозподіляти ресурси і використовувати інновації та інформацію;
- наявність доходу;
- наявність ніші на ринку або ймовірність збільшення частки на ринку;
- надійність захисного механізму;
- державна підтримка.

При цьому можливості ринку для розвитку можуть проявлятися у вигляді: пошуку більш ефективних способів задоволення існуючих потреб; розробки нових технологій, виробів для задоволення

наявних потреб (або створення нових); використання недосконалості ринкового механізму і законодавства для ефективного ведення бізнесу.

До основних особливостей управління промисловими підприємствами малого і середнього бізнесу в умовах нової, інформаційної економіки, де значну роль відіграють нематеріальні активи – знання, інформація, інновації, на наш погляд, можна віднести наступні:

- чутливість до змін зовнішнього середовища: малі та середні підприємства чуйно реагують на зміну господарської кон'юнктури, падіння або підвищення норми прибутку в галузях економіки;
- гнучкість в ринкових умовах: створення глибокої спеціалізації і кооперації, при цьому швидке реагування на запити споживачів і здійснення змін;
- робота в умовах високої конкуренції та підприємницької активності: реалізація антимонопольної функції в ринковій економіці;
- підвищена сприйнятливості до інновацій.

Однак навіть в країнах з розвинутою ринковою економікою промислові підприємства малого і середнього бізнесу, які мають значну структуру і організаційну гнучкість, підвищену сприйнятливості до різних нововведень і є найважливішим резервом розвитку господарства, стикаються з чималими труднощами як на внутрішньому ринку, так і в процесі здійснення міжнародної діяльності.

В ході дослідження нами були виявлені основні проблеми промислових підприємств малого та середнього бізнесу на існуючому етапі розвитку ринкової економіки в Україні. Було проведено опитування керівників і власників підприємств даної галузі (по 100 представників від кожної області – членів торгово-промислових палат областей), в результаті якого з'ясувалося, що зазначені регіони мають ряд загальних проблем, які можна виділити в декілька сфер або джерел виникнення (табл. 1).

Таблиця 1

Основні проблеми промислових підприємств сектора малого і середнього бізнесу

Джерело виникнення	Найменування проблеми
Сфера державного регулювання	відсутність чітко побудованої системи підтримки і розвитку малого та середнього бізнесу на рівні регіональної влади
	протиріччя законодавчих ініціатив
	важкодоступність державної системи гарантування кредитів для промислових підприємств малого і середнього розміру, малих інноваційних підприємств
	важкий податковий прес, посилений надмірною бюрократизацією, зайвим адмініструванням і корупцією
Фінансова сфера	важкий доступ до фінансових ресурсів
	високі вимоги для отримання кредитів з боку банківського сектора і високі ставки по кредитуванню
	скромні обсяги фінансування програм НДДКР
Сфера знань	нестача професійних знань, в тому числі в області економіки і управління, у підприємців-початківців
Інформаційні проблеми	відсутність інформованості про існуючі можливості, що надаються державою для промислових підприємств
	слабкі зв'язки всередині промислового сектора між суміжними виробництвами через відсутність каналів інформування
Соціальна сфера	низька соціальна захищеність працівників
Інвестиційні проблеми	низька інвестиційна привабливість для інвесторів і бар'єри, які вибудовуються на регіональному рівні, для іноземних інвесторів
Економічна сфера	проблеми з розвитком інноваційних виробництв через відсутність каналів поширення і просування
	відсутність взаємодії великих підприємств з малими, здатними вбудовуватися в їх технологічні ланцюжки, виробляти необхідні комплектуючі і надавати різноманітні послуги

100% респондентів відзначили, що без державної підтримки і підвищення інформованості суб'єктів малого і середнього бізнесу неможливий подальший успішний розвиток промислової галузі, 71% мають стратегічний план розвитку підприємства на 5 років, з них 40% готові залучити до участі додаткових інвесторів, і лише 12% мають вже інвестиційні угоди.

Для вирішення проблем, з якими стикаються промислові підприємства малого і середнього бізнесу, а також для обмеження впливу негативних факторів необхідно посилювати існуючі державні інститути підтримки промислової галузі за рахунок удосконалення їх організаційної структури, також необхідно створити нові методи і механізми стимулювання і підтримки інноваційної активності в промисловості на основі аналізу зарубіжного і власного досвіду в цій сфері.

Крім того, в якості варіантів рішень проблем з позицій державної підтримки нами за доцільне розвивати форми пільгового підприємництва (насамперед на початковій стадії бізнесу), які вже законодавчо закріплені на території України, а також підвищувати зацікавленість інвесторів за рахунок надання додаткових пільг для промислових виробництв.

Висновки. В умовах інформаційного суспільства необхідно активно розвивати взаємодію всіх структур, задіяних в процесі розвитку промислових підприємств, застосовуючи інформаційно-комунікаційні технології, переходячи, таким чином, на якісно новий рівень розвитку економіки країни в цілому.

Крім розвитку державної підтримки, вдосконалення інформаційного простору, необхідно звернути увагу і на внутрішні резерви для розвитку у самих підприємств.

Світовий досвід і дослідження фахівців показують, що в умовах відкритої інформаційної економіки головним засобом, що визначає високі результати і ефективність будь-якої організації, а в кінцевому підсумку країни і суспільства в цілому, є розробка і впровадження конкурентної стратегії.

Розвиток навмання без стратегічного прогнозування і планування, без використання наукових методів неминуче веде до втрати компаніями конкурентоспроможності та банкрутства. Сьогодні кожна успішна компанія розробляє власну систему стратегічного менеджменту, безперервно її вдосконалює, інвестує в неї великі кошти, розглядаючи її як важливу частину свого невлесного капіталу – інтелектуальних активів.

Література

1. Агеев А.И. Цифровое общество: архитектура, принципы, видение / А.И. Агеев, М.А. Аверьянов, С.Н. Евтушенко, Е.Ю. Кочетова // Экономические стратегии. 2017. № 1. С. 114 -125.
2. Домрачев А.А. Об инновационных инициативах государств-членов ЕАЭС в области построения глобальной цифровой экономики / А.А. Домрачев, С.Н. Евтушенко, В.П. Куприяновский, Д.Е. Намиот // International Journal of Open Information Technologies. 2016. №9 С. 24-33.
3. Куприяновский В.П., Намиот Д.Е., Синягов С.А. Киберфизические системы как основа цифровой экономики / В.П. Куприяновский, Намиот Д.Е., Синягов С.А. // International Journal of Open Information Technologies. 2016. Т. 4. №. 2. С. 18-25.
4. Ревенко Н.С. Европейский союз на пути к единому цифровому рынку / Н.С. Ревенко // Мир новой экономики. 2016. № 2. С. 6-15.
5. Baller S. The Global Information Technology Report 2016. Innovating in the Digital Economy / S. Baller, S. Dutta, B. Lanvin // Geneva: World Economic Forum, 2016. 47 p. URL: <https://www.wsj.com/public/resources/documents/GITR2016.pdf>
6. Cámara N. DiGiX: Digitization Index. Working Paper / N. Cámara, D. Tuesta // Cámara N., Tuesta D. Madrid: BBVA, 2017. 17 p. URL: https://www.bbva.com/wp-content/uploads/2017/02/WP_17-03_DiGiX_methodology.pdf
7. Cowhey P.F. Digital DNA. Disruption and the Challenges for Global Governance / Cowhey P.F., Aronson J.D. – Oxford University Press, 2017. 292 p.
8. International Digital Economy and Society Index (I-DESI). Final Report. European Union, 2016. 49 p. URL: <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/2016-i-desi-report>
9. Sabbagh K., Maximizing the Impact of Digitization / K. Sabbagh, B. El-Darwiche, R. Friedrich, M. Singh. – Strategy&, 2012. 31 p. URL: https://www.strategyand.pwc.com/media/file/Strategyand_Maximizing-the-Impact-of-Digitization.pdf
10. Tapscott D. The Digital Economy: Promise and Peril in the Age of Networked Intelligence / D. Tapscott. – New York: McGraw-Hill, 1995. 342 p.
11. World Investment Report 2017. Investment and the Digital Economy. Geneva: UNCTAD, 2017. 237 p. URL: http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/wir2017_en.pdf

References

1. Aheev A.Y. Tsyfrovoye obshchestvo: arkhitektura, pryntsyry, vydenye / A.Y. Aheev, M.A. Aver'yanov, S.N. Evtushenko, E.Yu. Kochetova // Ekonomicheskiye strategyy. 2017. # 1. S. 114 -125.
2. Domrachev A.A. Ob ynnovatsyonnykh ynytsyatyvakh hosudarstv-chlenov EAES v oblasti postroyeniya hlobal'noy tsyfrovoy ekonomyy / A.A. Domrachev, S.N. Evtushenko, V.P. Kupryyanovskyy, D.E. Namyot // International Journal of Open Information Technologies. 2016. #9 S. 24-33.
3. Kupryyanovskyy V.P., Namyot D.E., Synyahov S.A. Kyberfyzicheskiye systemy kak osnova tsyfrovoy ekonomyy / V.P. Kupryyanovskyy, Namyot D.E., Synyahov S.A. // International Journal of Open Information Technologies. 2016. Т. 4. #. 2. S. 18-25.
4. Revenko N.S. Evropeyskiy soyuz na puty k edynomu tsyfrovomu rynku / N.S. Revenko // Mir novoy ekonomyy. 2016. # 2. S. 6-15.
5. Baller S. The Global Information Technology Report 2016. Innovating in the Digital Economy / S. Baller, S. Dutta, B. Lanvin // Geneva: World Economic Forum, 2016. 47 p. URL: <https://www.wsj.com/public/resources/documents/GITR2016.pdf>
6. Cámara N. DiGiX: Digitization Index. Working Paper / N. Cámara, D. Tuesta // Cámara N., Tuesta D. Madrid: BBVA, 2017. 17 p. URL: https://www.bbva.com/wp-content/uploads/2017/02/WP_17-03_DiGiX_methodology.pdf
7. Cowhey P.F. Digital DNA. Disruption and the Challenges for Global Governance / Cowhey P.F., Aronson J.D. – Oxford University Press, 2017. 292 p.
8. International Digital Economy and Society Index (I-DESI). Final Report. European Union, 2016. 49 p. URL: <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/2016-i-desi-report>
9. Sabbagh K., Maximizing the Impact of Digitization / K. Sabbagh, B. El-Darwiche, R. Friedrich, M. Singh. – Strategy&, 2012. 31 p. URL: https://www.strategyand.pwc.com/media/file/Strategyand_Maximizing-the-Impact-of-Digitization.pdf
10. Tapscott D. The Digital Economy: Promise and Peril in the Age of Networked Intelligence / D. Tapscott. – New York: McGraw-Hill, 1995. 342 p.
11. World Investment Report 2017. Investment and the Digital Economy. Geneva: UNCTAD, 2017. 237 p. URL: http://unctad.org/en/PublicationsLibrary/wir2017_en.pdf

Рецензія/Peer review : 08.02.2018

Надрукована/Printed : 02.06.2018
Прорецензовано редакційною колегією